

KINH ĐẠI BẢO TÍCH

QUYỂN 100

Hán dịch: Đời Tây Tấn, Thanh tín sĩ Nhiếp Đạo Chân.

Pháp hội 33: BỒ-TÁT VÔ CẤU THÍ ỨNG HIỆN

Phẩm 1: TỰA

Tôi nghe như vậy:

Một thời Đức Phật ở nước Xá-vệ tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, cùng với một trăm vị đại Tỳ-kheo đều đến hội họp. Những vị đó đều là A-la-hán, các lậu đã hết không còn phiền não, ở trong các pháp đều được tự tại, chỗ nên làm đã làm xong, xả bỏ gánh nặng, đã được tự lợi, hết kết sử ba cõi, được chánh tri giải thoát, tâm thiện giải thoát, tuệ thiện giải thoát, tâm điều phục như đại tượng vương, tâm được tự tại, đến bờ giải thoát, nhập được tám giải thoát, chỉ trừ một mình ngài A-nan.

Lại có các Đại Bồ-tát đều là những bậc đại trang nghiêm được mọi người biết, họ là những bậc không thoái chuyển được Nhất sinh bồ xứ. Các vị hiệu là Bồ-tát Bảo Thủ, Bồ-tát Đức Tạng, Bồ-tát Tuệ Nghiêm, Bồ-tát Xứng Ý, Bồ-tát Quán Thế Âm, Văn-thù-sư-lợi Pháp vương tử, Duyệt Âm Pháp vương tử, Bất Tư Nghị Giải Thoát Hạnh Pháp vương tử, Tư Duy Chư Pháp Vô Chướng Ngại Pháp vương tử, Bồ-tát Di-lặc, Bồ-tát Thí Vô Ưu, Bồ-tát Vô Si Kiến, Bồ-tát Ly Ác Thú, Bồ-tát Vô Si Hành, Bồ-tát Đoạn U Minh, Bồ-tát Trừ Chư Cái, Bồ-tát Biện Nghiêm, Bồ-tát Bảo Đức Trí Oai, Bồ-tát Kim Hoa Quang Minh Đức, Bồ-tát Tứ Vô Ngại, một vạn hai ngàn Đại Bồ-tát như vậy cùng hội họp.

Sáng sớm tám Đại Bồ-tát và tám đại Thanh văn: Văn-thù-sư-lợi Pháp vương tử, Bồ-tát Vô Si Kiến, Bồ-tát Bảo Tướng, Bồ-tát Ly Ác Thú, Bồ-tát Trừ Chư Cái, Bồ-tát Quán Thế Âm, Bồ-tát Biện Nghiêm, Bồ-tát Vô Si Hành, Đại đức Xá-lợi-phất, Đại đức Đại Mục-kiền-liên, Đại đức Ma-ha Ca-diếp, Đại đức Tu-bồ-đề, Đại đức Phú-lâu-na Di-đa-la-ni Tử, Đại đức Ly Việt, Đại đức A-na-luật và Đại đức A-nan, các vị đắp y cầm bát muốn vào thành Xá-vệ khát thực. Giữa đường các vị tự nghĩ và cùng tuyên bố.

Đại đức Xá-lợi-phất nói:

–Tôi sẽ nhập định như vậy, rồi đến thành Xá-vệ khát thực, nguyện tất cả chúng sinh trong thành được nghe bốn Thánh đế.

Đại đức Đại Mục-kiền-liên nói:

–Tôi sẽ nhập định như vậy, rồi đến thành Xá-vệ khát thực, nguyện tất cả chúng sinh trong thành xa lìa ma sự.

Đại đức Ma-ha Ca-diếp nói:

–Tôi sẽ nhập định như vậy rồi đến thành Xá-vệ khát thực nguyện cho người cúng thí tôi được phước báo vô tận dẫn đến chứng đắc Niết-bàn.

Đại đức Tu-bồ-đề nói:

–Tôi sẽ nhập định như vậy, rồi đến thành Xá-vệ khát thực, nguyện cho chúng sinh nào thấy tôi, thì sẽ được thọ hưởng khoái lạc trong loài người hay trên cõi trời được dứt

hết khổ tế vi.

Đại đức Phú-lâu-na Di-đa-la-ni Tử nói:

–Tôi sẽ nhập định như vậy, rồi đến thành Xá-vệ khát thực, nguyện cho trong thành tất cả ngoại đạo, Phạm chí, Ni-kiền Tử... đều được chánh kiến.

Đại đức Ly Việt nói:

–Tôi sẽ nhập định như vậy, rồi đến thành Xá-vệ khát thực, nguyện trong thành tất cả chúng sinh được sự vui vô tránh.

Đại đức A-na-luật nói:

–Tôi sẽ nhập định như vậy, rồi đến thành Xá-vệ khát thực, nguyện trong thành tất cả chúng sinh biết được nghiệp báo đời trước.

Đại đức A-nan nói:

–Tôi sẽ nhập định như vậy, rồi đến thành Xá-vệ khát thực, nguyện cho trong thành tất cả chúng sinh với pháp đã được nghe đều hiện ra trước mắt.

Văn-thù-sư-lợi Pháp vương tử khởi ý nghĩ nói:

–Tôi sẽ khiến trong thành Xá-vệ tất cả nhà cửa, tường vách, khí vật, cây cối, nhánh lá, bông trái, y phục, anh lạc đều phát xuất tiếng Không, Vô tướng, Vô nguyện, không sở hữu, không có ngã, không hý luận, không tánh.

Bồ-tát Vô Si Kiến khởi ý nghĩ nói:

–Tôi sẽ khiến trong thành Xá-vệ, những chúng sinh đáng được Vô thượng Bồ-đề, thấy vật gì đều biến thành tượng Như Lai và khiến họ quyết định nơi Vô thượng Bồ-đề.

Bồ-tát Bảo Tướng khởi ý nghĩ nói:

–Tôi sẽ khiến trong thành Xá-vệ trong tất cả nhà cửa của các tộc tánh, bảo tàng đầy đủ bảy báu từ đất hiện ra.

Bồ-tát Ly Ác Thú khởi ý nghĩ nói:

–Tôi sẽ khiến trong thành Xá-vệ, những chúng sinh đáng phải đọa ác đạo đều làm cho hiện đời chịu tội nhẹ mau thoát khổ não.

Bồ-tát Trừ Chư Cái khởi ý nghĩ nói:

–Tôi sẽ khiến trong thành Xá-vệ, chúng sinh trừ hết năm thứ ngăn che.

Bồ-tát Quán Thế Âm khởi ý nghĩ nói:

–Tôi sẽ khiến trong thành Xá-vệ, chúng sinh bị tù giam xiềng xích mau được thoát khỏi, kẻ sắp bị giết sẽ được cứu mạng, kẻ bị khủng bố liền được không sợ hãi.

Bồ-tát Khởi Biện Nghiêm khởi ý nghĩ nói:

–Tôi sẽ khiến trong thành Xá-vệ, ai thấy tôi đều được biện tài dùng diệu kế vấn đáp nhau.

Bồ-tát Vô Si Hành khởi ý nghĩ nói:

–Tôi sẽ khiến trong thành Xá-vệ, ai thấy tôi đều được trí sáng không tà kiến và quyết định nơi Vô thượng Bồ-đề. Tám Đại Bồ-tát và tám đại Thanh văn cùng luận sự việc như trên, rồi đến cửa thành Xá-vệ.

Bấy giờ Vô Cấu Thí, con gái vua Ba-tư-nặc lên tám tuổi dung mạo xinh đẹp đoan nghiêm, nhằm mừng tám tháng hai sau Phật xuất hiện, cùng với năm trăm Bà-la-môn cầm bình đầy nước ra khỏi thành để tắm gội Thiên tượng. Các vị Bà-la-môn thấy các Tỳ-kheo đứng ngoài cửa thành, họ cho là chẳng tốt, vị trưởng túc Bà-la-môn, một trăm hai mươi tuổi, tên Phạm Thiên bảo Vô Cấu Thí nói rằng:

–Nay các Tỳ-kheo đứng ngoài cửa thành là việc chẳng lành, chúng ta trở vào thành chẳng nên gặp họ. Nếu gặp họ thì sự tế tự đáng lẽ lành tốt lợi ích thì nay sẽ thành

chẳng tốt chẳng lành vậy.

Vô Cấu Thí liền nói kệ đáp Bà-la-môn rằng:

*Tỳ-kheo không ái nhiễm
Đệ nhất đáng khen ngợi
Hay vì các chúng sinh
Rửa trừ tất cả ác.
Các vị đây thanh tịnh
Đều thấy bốn Thánh đế
Ngoại đạo chẳng thanh tịnh
Bị si tối che đậy.
Ruộng phước Lương Túc Tôn
Cúng thí được báo lớn
Gieo giống vào ruộng này
Hưởng phước lạc vô tận.
Đầy đủ tịnh giới hạnh
Ra khỏi bùn không nhiễm
Ở đời như lương y
Cứu trị bệnh chúng sinh .
Phật tối thắng trong đời
Là vua của các pháp
Chúng đây là Phật tử
Đã thành A-la-hán,
Thực hành Bồ-tát đạo
Người đời nên khen ngợi
Trí tuệ hành diệu hạnh
Nên gần sao lại tránh?
Chúng đây là Tuệ nhãn
Lâu xa thường bố thí
Phạm chí kính chúng đây
Các sự quyết định tốt,
Khen chúng đủ tướng này
Tâm tịnh ruộng phước tốt
Phạm chí nếu tin được
Vui mừng không lo khổ.*

Các Phạm chí nói kệ đáp Vô Cấu Thí rằng:

*Chớ theo lòng ngu dại
Cúng thờ và cầu phước
Chớ thấy và chớ gần
Sa-môn cạo râu tóc,
Cha mẹ cô chẳng vui
Chúng ta cũng hổ thẹn.
Nếu cô muốn bố thí
Sự ấy cũng chẳng tốt
Lành thay chớ cung kính
Các chúng Tỳ-kheo này.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vô Cấu Thí nói kệ đáp các vị Phạm chí rằng:

*Nếu tôi đọa ác đạo
Cha mẹ cùng quyến thuộc
Của báu và thế tục
Đều không thể cứu được
Trừ chúng oai đức đây
Ai có thể cứu tôi
Vì kính Phật, Pháp, Tăng
Nên xả bỏ thân mạng
Ngoại trừ Tam bảo ra
Không còn chỗ nương tựa.*

Các Phạm chí hỏi Vô Cấu Thí rằng:

–Cô chưa từng thấy Phật và Tăng, cũng chưa từng nghe Pháp, do đâu mà cô có lòng tin như vậy?

Vô Cấu Thí đáp:

–Lúc tôi sinh được bảy ngày, đang ở tại giường chân bằng vàng, trên điện cao thấy năm trăm Thiên tử bay trên hư không nói vô lượng công đức, ca ngợi Phật, Pháp, Tăng, lúc ấy tôi được nghe. Đồng thời lại có một Thiên tử chưa từng thấy Phật nghe Pháp, cũng chưa thấy chúng Tăng, hỏi chư Thiên tử:

–Phật là ai và như thế nào?

Các Thiên tử biết tôi chí tâm và để đáp lời hỏi ấy cho được sự vui đẹp nên nói kệ rằng:

*Tóc Phật màu biếc xanh
Trong sạch xoắn bên phải
Mặt Phật như trăng tròn
Màu hoa sen trăm cánh,
Bạch hào như ngọc tuyết
Xoắn bên phải rất đẹp
Óng đen nhiều sen xanh
Mày mắt Phật cũng vậy.
Má tròn như Sư tử
Mắt nháy như ngưu vương
Môi như trái Tần-bà
Răng trắng khít đều bằng,
Đi như vua ngỗng trắng
Lưỡi rộng trùm khắp mặt
Phát âm rất thanh tịnh
Người nghe đều vui mừng.
Tiếng khổng tước, nga nhạn
Tiếng đàn cầm lưu ly
Tiếng Khẩn-na chuông vàng
Tiếng Ca-lăng-tần-già
Tiếng chim Câu-na-la
Cộng mạng chim Cát-la
Tiếng âm nhạc vi diệu*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Âm thanh Phật cũng vậy.
Phật hống như sư tử
Hay đẹp trừ tranh cãi
Trừ bỏ các nợ khổ
Thật ngữ dứt kiến chấp.
Phật ở giữa đại chúng
Hay giải quyết nghi vấn
Chẳng sai mà nhu hòa
Làm vừa đẹp lòng chúng ,
Bỏ lia cả hai bên
Chánh thuyết đúng trung đạo
Hằng nói lời thích ý
Người nghe đều vui mừng.
Lời Phật không siểm khúc
Người nghe đều được hiểu
Lời Phật tuệ trang nghiêm
Như vòng hoa thơm đẹp,
Cổ tròn tay dài thẳng
Bàn tay bằng luân tướng
Ngón tay vót dài đẹp
Móng như màu đồng đỏ,
Thân Phật vững đầy ngay
Eo nhỏ hông sư tử
Tròn đẹp và đầy đặn
Âm tàng như mã vương
Vóc hình như núi vàng
Một lỗ mọc một lông
Hữu truyền hướng lên trên
Ví dụ như long tượng
Vế bấp như lộc vương
Chân bằng xương Câu-tỏa
Chân bằng hiện luân tướng
Ngàn bức luân phân minh.

Này các vị Phạm chí, lúc ấy chư Thiên nói kệ như vậy, để ca ngợi Đức Như Lai. Lại nữa, Đức Như Lai Ứng Cúng độ tất cả chúng sinh đến bờ giải thoát, có đại Từ bi như Đại y vương, cứu hộ các chúng sinh chẳng hề nhiễm tánh yêu ghét như hoa sen trong nước. Với công đức của Đức Như Lai, tôi chỉ ca ngợi phần ít thôi.

Này các Phạm chí! Tôi mới sinh bảy ngày, được nghe công đức chân thật của Đức Như Lai như vậy, từ đó đến nay hằng không ngủ nghỉ, cũng không có lòng tham dục, lòng sân hận, lòng tổn não, từ đó đến nay, với cha mẹ, anh chị em, thân thuộc của báu, anh lạc, y phục, thành ấp, vườn tược và thân mạng của mình, tôi đều không có lòng luyến ái, chỉ trừ niệm Phật. Nơi nào xứ nào Đức Như Lai thuyết pháp, tôi đều nhiếp tâm đến nghe và đều thọ trì hoặc văn, hoặc nghĩa chẳng mất một câu.

Này các Phạm chí! Ngày đêm chưa có lúc nào chẳng thấy Đức Thế Tôn. Tôi quán Phật không chán, nghe pháp không đủ, cúng Tăng không mỏi.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nghe Vô Cấu Thí ca ngợi công đức của Phật, Pháp và Tăng, năm trăm Phạm chí đều phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

Vô Cấu Thí xuống xe đi bộ đến trước các Bồ-tát và chư Thanh văn đánh lễ ngang chân, dùng lòng cung kính tôn trọng đến đứng trước Tôn giả Xá-lợi-phất bạch rằng:

–Con là nữ nhân trí tuệ kém cỏi, nhiều phiền não và nhiều phóng dật, ưa sự ti tiện bị những tư tưởng chẳng thuận tốt kéo dặt. Lành thay! Đại đức Xá-lợi-phất! Vì thương xót con mà nói diệu pháp, con được nghe xong mãi mãi được lợi ích, thêm nhiều an vui.

Vừa lúc ấy vua Ba-tư-nặc đến nghe lời trên, vua bảo Vô Cấu Thí rằng:

–Đối với con các khoái lạc đều không hề thiếu, sao con có sắc lo mà chẳng ngủ nghỉ chẳng ưa sự vui trong đời?

Vua Ba-tư-nặc vì con gái mình mà nói kệ rằng:

*Đoan nghiêm như Thiên nữ
Tắm gội ướp hương thơm
Anh lạc đều đầy đủ
Lo gì mà chẳng ngủ?
Nước giàu nhiều của báu
Cha mẹ được tự tại
Có gì là chẳng vui
Mà chẳng ngủ nghỉ vậy?
Con đẹp lòng song thân
Mọi người đều kính vọng
Cha trang nghiêm mọi thứ
Cớ sao con chẳng vui?
Con thấy nghe sự gì
Mà ôm lòng buồn lo?
Lành thay! Con cầu gì?
Con nói cha sự ấy.*

Vô Cấu Thí nói kệ bạch phụ vương:

*Cha chẳng rõ trong nhà
Ấm, giới, nhập các pháp
Thế gian như huyễn hóa
Mạng sống không tạm dừng,
Uống độc ai ngủ được
Sắp chết ai vui được
Sa hố đâu mong sống
Sự đời đều như vậy.
Như người ở gần rắn
Nào còn ngủ với ham
Bốn đại như rắn độc
Nào có lòng hoan lạc.
Bị kẻ thù vây quanh
Như đói nào có vui
Bị các nước thù địch
Phụ Vương đâu có vui*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Từ con thấy Thế Tôn
Phát tâm nguyện thành Phật
Con chưa hề nghe thấy
Bồ-tát tạt phóng dật.*

M